

Sygn. akt II UK 173/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku A. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Gdańsku
o prawo do emerytury,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 25 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w
Gdańsku
z dnia 21 października 2014 r., sygn. akt III AUa 101/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 października 2014 r., III AUa 101/14, Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację wnioskodawcy A. S. od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie o przyznanie wcześniejszej emerytury przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Gdańsku, którym oddalono jego odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 29 kwietnia 2013 r., odmawiającej przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, po ustaleniu, że wnioskodawca nie legitymował się 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach i w związku z tym nie spełnił przesłanek określonych w art. 32 w związku z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.).

W skardze kasacyjnej od tego wyroku, zaskarżając go w całości, pełnomocnik wnioskodawcy zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z art. 139 § 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo Spółdzielcze (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1443 ze zm.) oraz art. 83 § 1 k.c. przez „przyjęcie, że praca członka spółdzielni (...) nie stanowi pracy w szczególnych warunkach (...)”, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach z zasądzeniem kosztów postępowania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniono zagadnieniem prawnym „czy jest zgodny z Konstytucją zapis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach (...) ze wskazaniem na art. 32 i art. 67 ustawy zasadniczej, który uprawnia ubezpieczonych (...) do świadczeń na warunkach (...) określonych w ustawie (...)” oraz „czy pracę członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej (...) nie należy kwalifikować jako wykonywana na podstawie stosunku pracy (...)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie ma uzasadnienia. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

- 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- 3) zachodzi nieważność postępowania lub
- 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Jeżeli podstawą wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania jest potrzeba wykładni przepisów prawa (tak jak w ocenianej sprawie), konieczne jest określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym

polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności w orzecznictwie sądów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, Biuletyn SN, 2002, nr 7, s. 10), przy czym, podobnie jak w przypadku gdy podstawą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest występujące w sprawie zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), nie zachodzi ona, jeżeli Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w kwestii tego zagadnienia prawnego lub wykładni przepisów i wyraził swój pogląd we wcześniejszych orzeczeniach, brak nadto okoliczności uzasadniających zmianę tego poglądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNAPiUS - wkładka z 2003 r., nr 13, poz. 5).

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. np. wyrok z dnia 21 października 2009 r., I UK 115/09 - niepublikowany), przyjmuje się że podstawę świadczenia pracy przez członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, działającej zgodnie z art. 138 i nast. ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze stanowi cywilnoprawny stosunek członkostwa z tą spółdzielnią, zaś praca taka nie może być uznana za pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wykładnia ta nie budzi wątpliwości. W judykaturze Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego utrwalone jest nadto stanowisko, że utrzymanie w przepisach ustawy o emeryturach i rentach uprzywilejowanego nabycia prawa do wcześniejszej emerytury wyłącznie z tytułu pozostawania w stosunku pracy nie narusza konstytucyjnych zasad równości i sprawiedliwości społecznej, choćby ubezpieczeni z innych niż stosunek pracy tytułów wykonywali zatrudnienie w szczególnych warunkach (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 września 2000 r., K 1/00 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2001 r., II UKN 646/00, OSNP 2003 nr 18, poz. 445; z dnia 28 listopada 2002 r., II UK 77/02, OSNP 2004 nr 6, poz. 105; z dnia 12 lutego 2004 r., II UK 246/03, OSNP 2004 nr 20, poz. 358; z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 142/04, OSNP 2005 nr 17, poz. 272; z dnia 29 czerwca 2005 r., I UK 300/04, OSNP 2006 nr 5-6, poz. 94; z dnia 8 maja 2008 r., I UK 354/07, Monitor Prawa Pracy 2008 nr 10, poz. 544; z dnia 2 października 2008 r., III UK 51/08, Lex nr 509023; a także wyrok Naczelnego

Sądu Administracyjnego z dnia 20 marca 2003 r., II SA/Łd 2276/01, Prawo Pracy 2003 nr 9, s. 42;).

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.